

અક્રમ યુથ

જુલાઈ ૨૦૨૨ ગુજરાતી

દાદા ભગવાન પરિવાર

₹ 20

લોજીકલ

ચોખ્ખો એક્ટિવ

અંદરની હેપિનેસ

આજના યુવાનો

રિસ્ક ટેકર જૂઠ્ઠા-કપટ ઓછું

ક્રીએટિવ હેલ્થી માઈન્ડવાળા

ઇનોવેટિવ

Today's Youth

ગ્લોબલ એક્પોઝર

શનકી

દાઈપર

ઓપન માઈડેડ

પ્યોર

અનુક્રમણિકા

૦૪ આજકાલના જુવાનિયાઓ !

૧૮ આજનો યુવાન કેવો ?

૦૭ ધન્ય છે આ યુવાવર્ગને !

૨૦ નીરુમાની લાઈફનો યુ-ટર્ન

૦૯ swot એનાલિસિસ

૨૧ વાળનાર મળે તો...

૧૨ ક્યું પલ્લું ભારી ?

૨૨ અંદર એક ઝાંખી...

૧૭ Food for thought

વર્ષ: ૧૦, અંક : ૩
સળંગ અંક : ૧૧૧
જુલાઈ ૨૦૨૨

સંપર્ક સૂત્ર :

જ્ઞાનીની છાયામાં,
ત્રિમંદિર સંકુલ, સીમંદર સીટી,
અમદાવાદ-કલોલ હાઇવે,
મુ.પો. - અડાલજ
જી.ગાંધીનગર-૩૮૨૪૨૧, ગુજરાત.
ફોન : ૯૩૨૮૬૬૧૧૬૬/૭૭

email: akramyouth@dadabhagwan.org
website: youth.dadabhagwan.org
store.dadabhagwan.org/akram-youth

તંત્રી - ડિમ્પલ મહેતા

Printer & Published by
Dimplebhai Mehta on behalf of
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj - 382421.
Taluka & Dist - Gandhinagar

Owned by : Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj - 382421.
Taluka & Dist - Gandhinagar

Published at : Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj - 382421.
Taluka & Dist - Gandhinagar

Printed at : Amba Multiprint
B-99, GIDC, Sector-25,
Gandhinagar - 382025. Gujarat.
Total 24 Pages with Cover page

Subscription

Yearly Subscription
India : 200 Rupees
USA: 15 Dollars
UK: 12 Pounds

5 Years Subscription
India : 800 Rupees
USA: 60 Dollars
UK: 50 Pounds

In India, D.D. / M.O. should be drawn
in favour of "Mahavideh Foundation"
payable at Ahmedabad.

© 2022, Dada Bhagwan Foundation.
All Rights Reserved

સંપાદકરિય

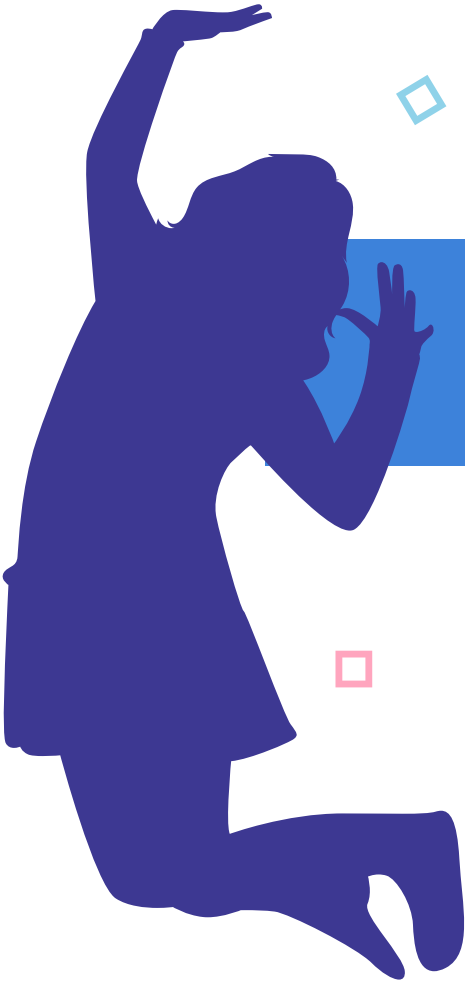
પ્રિય મિત્રો,

આજનો યુવાન એટલે કોઈપણ દેશ કે સમાજની આવતીકાલ ! યુવાવર્ગ એ સમાજના વિકાસ, બદલાવ અને ભવિષ્યનો પર્યાય છે. જેટલી યુવાપેઢી મજબૂત હશે, તેટલા જ ભવિષ્યની ઈમારતના પાયા મજબૂત બનશે. આ કાળમાં કેટલાય યુવાનો દુનિયા માટે પ્રેરણારૂપ જીવન જીવી રહ્યા છે. પણ બીજી બાજુ, ઘણાખરા યુવાનો યોગ્ય સમજણ અને માર્ગદર્શનના અભાવે વ્યસન, કુસંગ અને મોહથી ભરેલા વાતાવરણમાં ગરકી અંતે દુઃખ અને હતાશાનો શિકાર બની રહ્યા છે.

યુવા શક્તિ જો અવળી દિશામાં ફંટાય તો તેનું ભયંકર પરિણામ નોતરે છે, પણ જો એ જ શક્તિ, સાચી દિશામાં વાળવામાં આવે તો અદ્ભુત પરિણામ સર્જી શકે છે. તો એવી કઈ સમજણ છે જેનાથી આજનો યુવાવર્ગ પોતાની પ્રતિભા અને ક્ષમતાને ઓળખી તેને સાચી દિશામાં વાળી શકે ? પોતાની નબળાઈનો સ્વીકાર કરી એમાંથી બહાર નીકળી શકે ? કોઈપણ પરિસ્થિતિમાં ડગે નહીં એવો મજબૂત બની શકે ? એ તમામ સમજણ આ પ્રસ્તુત અંકમાં વણી લેવામાં આવી છે.

એટલું જ નહીં, આજના યુવાનો માટે ખાસ આ મહિનાથી ત્રણ અંકોની શૃંખલા શરુ થઈ રહી છે. આશા છે કે આ શ્રેણી, સદુને એક નવો દ્રષ્ટિકોણ આપશે અને એક મજબૂત યુવાપેઢીના નિર્માણ માટે યોગ્ય માર્ગદર્શન પૂરું પાડશે.

- ડિમ્પલભાઈ મહેતા

આજકાલના જુવાનિયા !

“આ મિસ માટે તાળીઓ ! જેમણે આજે બધાનો રેકોર્ડ બ્રેક કર્યો ! ક્લાસ ચાલુ થયાને પૂરી દસ મિનિટ પછી પઘાર્યા છે !”.

નિયતિને આ ઈન્સલ્ટથી ખરાબ લાગ્યું. શરમથી મોઢું નીચું કરીને માંડ માંડ તે બેન્ય પર બેઠી. નિયતિની કઝિન અને ક્લાસમેટ સાન્વી બાજુમાં જ બેઠી હતી. તેણે નિયતિને કાનમાં કહ્યું, “ડોન્ટ વરી. તારા પહેલાં આ કડવો ડોઝ મને પણ મળ્યો હતો. આ પ્રોફેસર માર્ક્સથી નહીં, તમે કેટલા પંક્યુઅલ છો એનાથી ઈમ્પ્રેસ થાય !” બંને લુખ્ખું હસ્યા.

પ્રોફેસર બોર્ડ ઉપર લખતા હતા. વાતોનો અવાજ સાંભળીને પાછળ ફર્યા ને ફરીથી તાડૂક્યા, “સાયલન્સ પ્લીઝ ! એક તો તમને ટાઈમની કદર નથી, ઉપરથી ક્લાસમાં કોન્સન્ટ્રેટ નથી કરતા. ગોડ હેલ્પ ઘીસ જનરેશન !”

પછી એક લેકચર પસાર થયા. નિયતિનો મૂડ હજુ ખરાબ હતો. પાછા ફરતા તે બસ સ્ટેન્ડ પાસે ઊભી હતી. એક ઘરડા દાદીને બસમાં ચડવામાં તકલીફ થતી હતી. નિયતિએ તેમને મદદ કરીને સીટમાં બેસાડ્યા. દાદીએ નિયતિના માથે હાથ મૂકીને “થેન્ક યુ ઈકરા !” કહ્યું. બાના આશીર્વાદથી નિયતિને સારું લાગ્યું. બસમાં ફેન્ડ્સ એકબીજાને વેકેશનના ફોટો બતાવીને મસ્તી કરતા હતા. નિયતિ પણ તેમાં

નિયતિ સાંજે ઘરે આવી ત્યારે એનો મૂડ ઓફ હતો. સીધી એના રૂમ તરફ જતી હતી ત્યારે એના મમ્મીએ બૂમ પાડી, “નિયતિ બેટા, જમવાનું રેડી છે. પહેલા જમી લે તો...”

“મમ્મી મને ડિસ્ટર્બ ના કરીશ.” કહીને ઝડપથી એ બેડરૂમમાં ગઈ અને બારણું ઘડામ્ કરીને બંધ કર્યું.

થયું એમ કે સવારથી કૉલેજ જવા નિયતિ બહુ એક્સાઈટેડ હતી. વેકેશન પછી ફરીથી ફેન્ડ્સને મળવાનું, ટ્રીપની વાતો કરવાની, કેન્ટીનના નવા સમોસા ટ્રાય કરવાના. એ બધામાં ક્લાસમાં પહોંચતા એને મોડું થયું. એન્ટર થતાં જ પ્રોફેસરે ટોન્ટ માર્યો.

જોડાઈ. બસનો માહોલ એકદમ લાઈવ થઈ ગયો અને નિયતિનો મૂડ પણ. ત્યાં અચાનક બાજુની સીટ પર બેઠેલા કાકા અકળાયા !

“આ શું ધમાલ માંડી છે ? બસ છે કે શાકમાર્કેટ ?”

બાકીનો ઉકળાટ કાકાએ બાજુના પેસેન્જર પર ઠાલવ્યો, “આ આજકાલના જુવાનિયા ! પોતાનામાં જ પડ્યા છે. છે ફિકર આજુબાજુની ? જયારે જુઓ ત્યારે હા-હા-હી-હી !” ચૂપચાપ બધા ફોન પોકેટ અને પર્સમાં સરકી ગયા. નિયતિ ફરીથી અપસેટ થઈ ગઈ. બસ-સ્ટોપ આવ્યું. સાન્વી અને નિયતિ સાથે જ ઉતર્યા. બંને પોતપોતાના ઘરે ગયા અને નિયતિ સીધી બેડરૂમમાં !

મમ્મીએ નિયતિના રૂમમાં જમવાની થાળી મૂકીને કહ્યું, “બેટા, ઠંડું પડે એ પહેલાં જમી લેજે.”

પૂજારૂમમાંથી બહાર આવતા બા બબડ્યા. “આજકાલના છોકરાઓને કંઈ જ જાતે કરવું નથી. જમવાનું પણ મમ્મીએ આપવાનું ?”

“બા, હમણાં રહેવા દો ! મગજ ગરમ છે.” મમ્મીએ હોઠ ઉપર આંગળી દાબીને બાને કહ્યું.

“શેનું ગરમ મગજ ? આમને તકલીફ જ શું છે ? ગાડીમાં આવવા જવાનું, એ.સી.માં રહેવાનું, તૈયાર ભાણે જમવાનું, ફોન-બોન રાખવાના ને પપ્પાના પૈસા ઉડાવવાના. કોઈ ટેન્શન છે જ ક્યાં ? અમે તો આ ઉંમરે ચાર-ચાર કિલોમીટર ચાલીને કોલેજ જતા, ઘરનું બધું કામ કરતા, ફૂવેથી પાણી લાવતા...”

રૂમમાંથી તરત બહાર આવીને દાદીના ચાળા પાડતા નિયતિ કહેવા લાગી, “...ફૂવેથી પાણી લાવતા...તળાવ પર કપડાં ધોવા જતાં, ને તોય પહેલો નંબર લાવતા. રાઈટ દાદી ?” કહીને ટોન્ટ માર્યો.

દાદી “રામ રામ !” કરતા અંદરના રૂમમાં સરકી ગયા.

“દરેક વાતમાં મજાક ?” મમ્મીએ નિયતિને ચૂપ થવા ઈશારો કર્યો.

નિયતિનું ઈરીટેશન વધ્યું. “કમ ઓન મમ્મી, વર્ષોથી દાદીની આ રેકર્ડ સાંભળું છું. ટાઈમ હવે બદલાઈ ગયો છે ! એની વે, મને ભૂખ નથી. હું જાઉં છું સાન્વીના ઘરે !” કહીને જે સ્પીડથી એ ઘરમાં આવી હતી એ જ સ્પીડથી સાન્વીના ઘરે પહોંચી.

પણ ત્યાંનો માહોલ પણ સીરિયસ હતો. ડાયનિંગ ટેબલ ઉપર સાન્વીનો ભાઈ વિનીત અને તેના પપ્પા વાતો કરતા હતા. સાન્વીએ નિયતિને ઈશારો કરીને રસોડામાં આવવા કહ્યું. ત્યાંથી બંનેએ વાતો સાંભળી.

“વિનીત, બેટા છેલ્લી વાર કહું છું. સપનાઓની દુનિયામાંથી બહાર આવ. એન્ડ ફોકસ ઓન ચોર કેરીઅર !”

“પણ પપ્પા, આઈ એમ નોટ સ્યોર કે મારે હમણાં શું કરવું છે, લેટ મી ટ્રાય !”

“યુ આર કન્ફ્યુઝ્ડ વિનીત. આમ ટાઈમ બરબાદ કરે એના કરતાં હું જેમ કહું છું એમ કર, નહીં તો...”

“નહીં તો શું ? ભણવાના પૈસા નહીં આપો ? ઘરમાંથી કાઢી મૂકશો ?”

“એવું મેં ક્યાં કહ્યું વિનીત...?”

“કહેવાનું બાકી શું રાખ્યું છે ? ફોકસ નથી, સીરિયસનેસ નથી, બેજવાબદાર છે, આઈ એમ ફેડ અપ લિસનીંગ ટુ ઓલ ધીસ !” કહીને વિનીત ઘરની બહાર નીકળી ગયો ને એના ફેવરિટ કેફે તરફ બાઈક દોડાવી મૂકી.

“તમે પણ શું આવતાની સાથે... ક્યાં ગયો હશે ? શું જમશે હવે ?” વિનીતના મમ્મીને ચિંતા થઈ.

“કેંકેની મસ્ત સેન્ડવીચ અને કોફી !” સાન્વીએ નિયતિના કાનમાં કહ્યું અને બંને છૂપાઈને હસ્યા !

પપ્પા હજુ ગુસ્સામાં જ હતા. “કશું કહેવાય છે આ આજકાલના છોકરાઓને ? ઉપરથી સામા થાય છે ! અમે તો અમારા ફાધર સામે એક શબ્દ નહોતા બોલતા.”

સાન્વીએ માહોલ ઠંડું પાડતા કહ્યું, “મમ્મી-પપ્પા, મને ખબર છે ભાઈ ક્યાં હશે. હું એને શોધીને મેસેજ કરું. તમે ચિંતા ના કરશો.”

સાન્વી અને નિયતિ કેંકે પહોંચ્યા. વિનીત ત્યાં જ બેઠો હતો. બંને બાજુની ચેરમાં બેઠા. ત્રણે કઝિન ભાઈ-બહેન એકબીજાની સામે જોતાં જ ખડખડાટ હસી પડ્યા ! સાન્વીએ તરત ઘરે મેસેજ કરી દીધો.

“લાગે છે આપણા બધાના ઘરે એક જ રામાયણ છે.” નિયતિએ મમરો મૂક્યો.

“કહાની ઘર ઘર કી ! કોઈ સરપ્રાઈઝ નથી લાગતી મને.” સાન્વીએ નિસાસો નાખતા કહ્યું.

“પપ્પાની નજરમાં તો આઈ એમ એ ફેલ્યોર ! ખબર નથી પડતી કે એમને સમજાવું તો કેવી રીતે ?” વિનીતે એનું દિલ ઠાલવ્યું. અને નિયતિએ આખા દિવસનો ઊભરો ખાલી કર્યો. “જવા દે ભઈલા...આજે આખો દિવસ મેં આ જ બધું સાંભળ્યું છે. આજકાલના જુવાનિયાઓ !... ટાઈમની કદર નથી... કોન્સ્ટ્રેટ કરતા નથી... પોતાનામાં જ પડ્યા છે... કોઈની ફિકર નથી... કંઈ જ જાતે કરવું નથી...”

વિનીતે સૂરમાં સૂર પૂરાવ્યો. “ફોકસ નથી... સપનાઓની દુનિયામાં રહે છે... જવાબદારીનું ભાન નથી... કોઈનું કહ્યું માનતા નથી ! ઈટ્સ ઈનફ !”

“શું આપણે એટલા બધા નકામા છીએ ? આપણામાં કશું જ સારું નથી ? કોઈ નથી જે આપણને

સમજી શકે ?” નિયતિએ પ્રશ્નોની ઝડી વરસાવી.

બાજુના ટેબલ ઉપર એક બેન બેઠા હતા. ત્રીસેક વર્ષની ઉંમર હશે. તેઓ આ બધું સાંભળતા હતા. તે ઊભા થયા અને એક પેંફલેટ ત્રણેની સામે ધરતા કહ્યું, “આ પ્રશ્નોના જવાબ મેળવવા અમે ભેગા થઈશું, આજે રાત્રે વિડીયો કોન્ફરન્સ પર ! વિલ યુ ઓલ પ્લીઝ જોઈન ?”

“હમમ...તમે કોણ ? અને વિડીયો કોન્ફરન્સ શેના માટે છે ?” વિનીતે શંકા સાથે પૂછ્યું.

સોફ્ટ સ્માઈલ સાથે એમણે જવાબ આપ્યો, “નથિંગ મચ. બસ એક વર્કશોપ કરીશું, જેનાથી આજકાલના યુથને, એટલે કે પોતાને વધુ ઓળખી શકાય. અમે શોધતા જ હતા કે કોઈ અમારા સર્કલની બહારના યુવાનોનો વ્યુ પણ લઈએ. આઈ ફીલ યુ કેન હેલ્પ અસ. આ પેંફલેટ પર ડિટેલ છે. જોઈ લો. તમને ગમે તો જોઈન થજો, ન ગમે તો ઈટ્સ ઓ.કે.”

નિયતિને એમની વાતોમાં વિશ્વાસ બેઠો. એણે હાથ લંબાવીને પેંફલેટ લીધું. એક બાજુ વર્કશોપની વિગતો હતી અને બીજી બાજુ એક રાઈટઅપ હતું. ઝડપથી નજર ફેરવીને પૂછ્યું કે આ “દાદાશ્રી” કોણ છે ? તેમણે પરિચય આપતા કહ્યું કે પરમ પૂજ્ય દાદા ભગવાન, એટલે કે દાદાશ્રી એક જ્ઞાની પુરુષ છે, જેમણે આ કાળને અનુરૂપ અક્ષમ વિજ્ઞાનની શોધ આપી, જેમાં બહારની સિચ્યુએશનમાં કોઈપણ ફેરફાર કર્યા વગર કેવી રીતે આનંદમાં રહી શકાય એની ચાવીઓનો ખજાનો મળે છે ! બાકીનો પરિચય તમે વર્કશોપમાં આવશો ત્યારે આપીશું. ત્રણે જણ પેંફલેટ વાંચવા બેઠા.

ધન્ય છે આ યુવાવર્ગને !

પ્રશ્નકર્તા : આજનો યુવાનવર્ગ કયા રાહ પર જઈ રહ્યો છે ? એનું ભવિષ્ય આપશ્રીની દ્રષ્ટિએ શું છે ? સાચો રાહ શું છે ?

દાદાશ્રી : આજનો યુવાનવર્ગ અત્યારે કંઈ પણ દોરવણી નહીં હોવાથી, સફાઈકેશનમાં છે. પણ આવો યુવાવર્ગ કોઈ કાળે હતો નહીં એવો છે, કે જે યુવાવર્ગ ચોખ્ખો છે, ધ્યોર છે. એને માર્ગદર્શન આપનારની જરૂર છે. જો માર્ગદર્શન આપે તો આ હિન્દુસ્તાન ઓલરાઈટ થઈ જાય અને માર્ગદર્શન આપનારો મળી આવશે હવે થોડા વખતમાં, બધું મળી આવશે. અને આ યુવાવર્ગ એટલો બધો સારો કે પોતે કશું સંતાડતો જ નથી. બધું જ ધ્યોર કહી દે છે અમને.

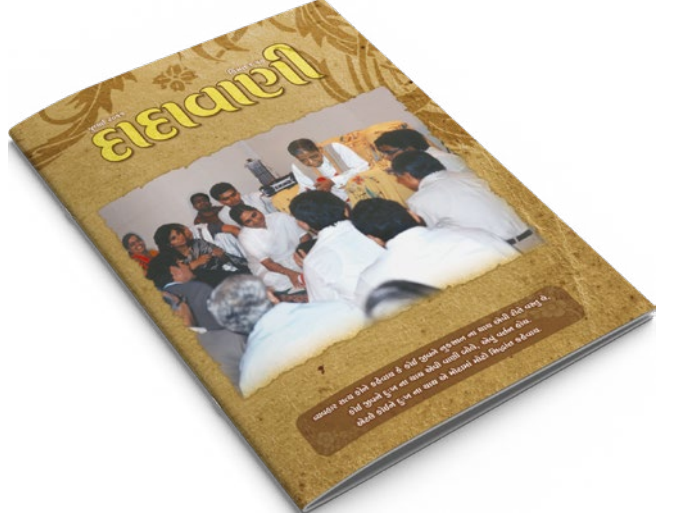
એક છોકરો હતો, તે મને કહે છે કે દાદાજી, મને બહુ દુઃખ થાય છે અંદર. મેં કહ્યું, શેના માટે તને દુઃખ થાય છે ? ત્યારે કહે છે, મને એક ખરાબ વિચાર આવે છે એટલે મને દુઃખ થાય છે. કેમ, આવા કેમ વિચાર આવે છે ? ત્યારે મેં કહ્યું, પણ શું વિચાર આવે છે મને કહેને ! હું તને મટાડી દઉં. ત્યારે કહે, 'મને એવાં વિચાર આવે છે કે દાદાજીને ગોળી મારી દઉં.' મેં કહ્યું, હા, એ બરોબર છે. હવે તને દુઃખ થયા જેવી વાત છે આ,

નહીં ? પછી મેં કહ્યું, પણ શાથી આવું થયું એ મને કહે. ત્યારે કહે, તમે વિધિ કરાવતા હતા તે વખતે બીજા બહારના માણસ આવ્યા. તેને ઝટ બોલાયાં ને મને ત્યાં આગળ ૧૦ મિનિટ અટકાવ્યો. એટલે મને મનમાં થયું કે આ દાદાને ગોળીબાર કરો. મેં કહ્યું, 'બરોબર છે, એ મારી ભૂલેય બરોબર છે. એટલે આ મારી ભૂલ થઈ ને માટે તને આ વિચાર આવ્યો. હવે નહીં આવે.' બીજાને પેસવા દીધા, એને ના પેસવા દીધો. આવે જ ને માણસને ? તીખો માણસ હોય તો આવી જાય કે ના આવી જાય ? બંડખોર હોય... એટલે સાચું બોલ્યો.

**આ યુવાવર્ગ બહુ જ સુંદર
છે, તદ્દન સાચો. કંઈપણ
સુખ પડતું નથી છતાંય
સત્યતા છોડતો નથી.**

એટલે મેં એનો ખભો થાબડ્યો કે ધન્ય છે કે મારી રૂબરૂમાં તું મને ગોળીબાર કરવાની વાત કહું છું, તું સાચું બોલ્યો ! ધન્ય છે આ યુવાવર્ગને ! આટલું જો સત્ય હશે તો યુવાવર્ગ એકદમ ઊંચા, હાઈ લેવલે પહોંચી જશે અને આ યુવાવર્ગ તો અમારાં નિમિત્તમાં આવશે, તે જેટલા આવ્યાને એ સપાટાબંધ ચઢી જશે ! કારણ નિમિત્ત છે. અને આ યુવાવર્ગ બહુ જ સુંદર છે, તદ્દન સાચો. કંઈપણ સુખ પડતું નથી છતાંય સત્યતા છોડતો નથી.

ત્યારે મને એક જણો કહ્યું, કે તમે એને ખભો થાબડો છો, પણ તમારા જેવાં આ સાંભળનારાય નહીં મળે. ગોળીબાર કરવાનું કહે છે છતાં તમે એને થાબડો છો ? બીજો તો કાઢી મેલે. ત્યારે મેં કહ્યું, ના, અમારે અહીં એવું ના હોય. અક્રમ વિજ્ઞાન છે આ તો ! તમે ગમે એટલો વિરોધ બતાવો તો અમને વાંધો જ ના હોય. વિરોધ એ અમારામાં કંઈ પણ ભૂલ હોય તેનું કારણ છે. અમારી જ ભૂલ કંઈ થાય. વિરોધ કેમ ઉત્પન્ન થાય ? કોઈ પણ જાતનો વિરોધ થાય એ મારી જ ભૂલ છે ! એટલે યુવાવર્ગ તો બહુ સારા રાહ પર જઈ રહ્યો છે. એમને નિમિત્ત મળી આવશે.

SWOT એનાલિસિસ

વર્કશોપની શરૂઆત થઈ એક સ્વોટ એનાલિસિસથી.

આ એનાલિસિસમાં આજના યુવાનોમાં શું શું સ્ટ્રેન્થ (શક્તિઓ) છે, તેમની કઈ વીકનેસ (નબળાઈઓ) છે તેનું એનાલિસિસ કરવાનું હતું. સાથે સાથે યુવાનો માટે શું ઓપોર્ચુનિટી (વિકાસની તકો) છે અને યુવાનોની સામે શું થ્રેટ (જોખમો) છે તેનું પણ એનાલિસિસ કરવાનું હતું.

નિયતિ, સાન્વી અને વિનીત સિવાય આ વર્કશોપમાં બીજા પણ ઘણા યુથ છોકરાઓ, છોકરીઓ, યુથના માતા-પિતા, યુથ સાથે સતત સંપર્કમાં રહેતા શિક્ષકો, કાઉન્સિલર, કોર્ડિનેટર એમ લગભગ 30 જણ જોડાયા હતા. લગભગ 2 કલાક ચાલેલા સ્વોટ એનાલિસિસના આ વર્કશોપમાં પહેલા રાઉન્ડમાં બધાના વ્યક્તિગત મત લેવાયા. પછી સેકન્ડ રાઉન્ડમાં યુથ છોકરીઓ, યુથ છોકરાઓ, પેરન્ટ્સ અને કોર્ડિનેટર ભાઈઓ અને બહેનો, એમ ચાર જુદા ગ્રુપ બનાવવામાં આવ્યા હતા. એ ગ્રુપમાં બધાએ પોતપોતાના મંતવ્યો શેર કર્યા.

આ ફક્ત સરવે નહોતો, જેમાં કોઈ ફોર્મ ભરીને જવાબ આપવાના હોય. પણ વર્કશોપમાં ભાગ લેનારા સૌના અનુભવોના શેરિંગમાંથી તારણ કાઢવાનું હતું. બે કલાક બાદ જાણે આખા ગ્રુપના ચહેરાઓ પર એક નવી અચિવમેન્ટનો સંતોષ તરવરતો હતો.

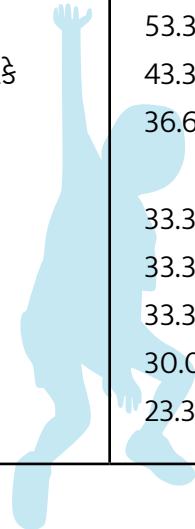
વર્કશોપમાં બીજી પણ ઘણી બધી વાતોનું શેરિંગ થયું, જે આપણે આગળ જોઈશું. પણ શરૂઆત કરીએ સ્વોટ એનાલિસિસના રીઝલ્ટથી. આખા વર્કશોપનું તારણ નીચેના ચાર્ટમાં દર્શાવવામાં આવ્યું છે, ઘણાબધા જવાબોમાંથી બહુમતી ધરાવતા અને મહત્વના પોઈન્ટ્સ અહીં લખ્યા છે. તો ચાલો જોઈએ, શું હતું આ સ્વોટ એનાલિસિસનું રીઝલ્ટ અને વર્કશોપની બીજી વાતો.

No	Strength	%age
1	ઓપન માઈડેડ, હેલ્ધી માઈન્ડવાળા	73.33%
2	દાઈપર, ફાસ્ટ અને જલ્દી કોઈપણ વસ્તુ શીખી શકે	70.00%
3	રિસ્ક ટેકર, ચેલેન્જીસ સ્વીકારે તેવા	60.00%
4	જો કલેરિટી અને ફીડમ મળે તો જવાબદારી ઉપાડે	53.33%
5	ઇનોવેટિવ અને ક્રીએટીવ (નવા આઈડીયા વિચારી શકે અને ઈમ્પલીમેન્ટ કરી શકે), સ્માર્ટવર્ક કરવાવાળા	53.33%
6	એક્ટિવ, તક ઝડપી શકે	30.00%
7	લોજિકલ, કોઈપણ વસ્તુ સ્વીકારતા પહેલા પ્રશ્નો પૂછીને સમાધાન મેળવે, સ્વતંત્ર વિચારો ધરાવનારા (independent thinker)	23.33%
8	સાચું બોલી શકે, જૂઠ-કપટ ઓછું	23.33%

No	Weakness	%age
1	મનોબળ ઓછું, જલ્દી ડીપ્રેસ થઈ જાય, સેલ્ફ ડાઉટ વધારે, અસ્થિર (emotionally unstable)	53.33%
2	ફેલ્યોર કે રિજેક્શન સહન ના કરી શકે, વાસ્તવિકતા સ્વીકારી ના શકે	43.33%
3	ઓછી મહેનતે ફાસ્ટ રીઝલ્ટની અપેક્ષા, મહેનત કરવી ના ગમે	36.67%
4	પીયરપ્રેશર, દેખાદેખી, કમ્પેરિઝન અને કોમ્પીટિશન વધુ - ભૌતિક સગવડો અને સાધનો માટે	33.33%
5	સોશિયલ મીડિયાનું એડિક્શન	33.33%
6	ચિત્તની એકાગ્રતા ઓછી, મનકા ચલતા ચાલે (moody)	33.33%
7	સહનશક્તિ ઓછી, જલ્દી ગુસ્સે થઈ જાય	30.00%
8	લાંબા વિઝન અને ફોકસનો અભાવ, લોકોને હળવા-મળવાનું ટાળે	23.33%

No	Opportunities	%age
1	કેરીયરમાં ઘણીબધા ઓપ્શન ખુલ્યા છે, પોતાની ટેલેન્ટ કે નોલેજ મુજબ કોઈપણ ફિલ્ડમાં વિકાસ સાધી શકે છે.	100.00%
2	નવું શીખવા અઢળક સાધનો, ટેકનોલોજી અને ઈન્ફોર્મેશન સરળતાથી ઉપલબ્ધ છે.	93.33%
3	નવું સ્ટાર્ટઅપ શરુ કરવાની (એન્ટોરપ્રીનરશીપ), કમાવવાની અનેક તકો ઉપલબ્ધ છે.	30.00%
4	સાચી દિશામાં માર્ગદર્શન મળે તો, વાળો તેમ વાળી શકે છે. અનુભવીઓ પાસેથી શીખવાના સરળ રસ્તા ખુલ્યા છે.	26.67%
5	સમય અને સૂઝ સાચી દિશામાં વાપરે તો કર્પ્શન ફી સમાજ અને દેશનું ભવિષ્ય છે, નવું વર્લ્ડ સ્થાપી શકે છે.	23.33%
6	આર્થિક સહાય માટે સ્કોલરશીપ/ફંડિંગની તકો વધુ છે.	16.67%
7	ઘરે બેઠાં ગ્લોબલ એક્ષ્પોઝર મળે છે.	16.67%
8	યુવાનોને આધ્યાત્મિક વાતાવરણ અને સેવાનો સ્કોપ આપતી સંસ્થાઓનું મહત્વ વધ્યું છે.	10.00%

No	Threats	%age
1	સ્ટ્રેસ, ડીપ્રેશન અને તેના કારણે ભાંગી પડવાથી આપઘાત સુધીના પગલાં લેવા.	66.67%
2	સોશિયલ મીડિયા અને ઈન્ટરનેટનો વધુ પડતો ઉપયોગ, તેનાથી કથળતી માનસિક સ્થિતિ, સાઈબર ક્રાઈમ.	53.33%
3	જીવનમાં ફ્રેન્ડસ, સોશિયલ મીડિયા અને વેસ્ટર્ન કલ્ચરનું મહત્વ વધવાથી કુસંગ અને વિષયમાં ઝડપથી સ્લીપ થઈ શકે.	43.33%
4	ક્રિવિક ફ્રેમ, ઈઝી પૈસા મેળવવા પોતાના સંસ્કારો અને મૂલ્યો ખોઈ નાખે.	40.00%
5	અસામાજિક થતાં જાય, પેરન્ટસ અને વડીલો સાથે ડીલિંગ કરવામાં મુશ્કેલી, સંબંધો ઉપર માઠી અસર.	33.33%
6	વ્યસન, દારુ - સિગરેટ - ડ્રગ્સ તરફ વધતા જાય છે.	26.67%
7	ઝડપથી અને સરળતાથી ગેરમાર્ગે દોરવાઈ શકે, ખોટા રોલ મોડેલની પસંદગી, દિશાહીન, બહુ બધા ઓપ્શન હોવાથી કન્ફ્યુઝ.	20.00%

કચું પલ્લું ભારી ?

“પપ્પા, આ ગામડું છે કે સ્મશાન ? કંટાળી ગયો છું અહીં. હજુ કેટલો વખત ?”

“તપન બેટા, બસ, હજુ પંદર દિવસ.”

“પંદર દિવસ ! કેમના નીકળે ? અહીં ફોનનું નેટવર્ક પણ નથી આવતું. માંડ માંડ આ દૂરના એક પેટ્રોલ પંપ પરથી તમને કોલ કરું છું. ઉપરથી આ ધૂળ, આ ગરમી...”

“બેટા, હું સમજુ છું. પણ જ્યાં સુધી હું અહીં બધું સેટ ન કરું ત્યાં સુધી કોઈ ઉપાય છે ?”

નિરાશા સાથે તપને ફોન કટ કર્યો. ઝડપથી જીપમાં બેઠો, એ.સી. ઓન કર્યું ને ધૂલેરા ગામ તરફ જીપ હંકારી મૂકી.

ગામડે તપનની દેખરેખ માટે તપનના કાકા મણીભાઈ અને એમનો જુવાન દીકરો વિજય હતા. તપનનું વર્તન જોઈને વિજયને નવાઈ લાગતી. એ ક્યારેક ગુસ્સામાં હોય તો ક્યારેક સૂનમૂન બેસી રહ્યો હોય. ક્યારેક ફોનમાં મચડતો હોય, તો ક્યારેક આખો દિવસ ઊંઘી રહ્યો હોય. વિજય એની સાથે વાતો કરવા જાય, તો રોફતેર જવાબ આપે અથવા કંઈ ના બોલે. ઘણા દિવસો આમ પસાર થયા. એક દિવસ તપન ગુસ્સામાં બોલ્યો.

“એ વિજય, તું મારા માટે ગરમ પાણી મૂકી દે,

મારે નહાવું છે” તપને કહ્યું.

“અરે, આવી ગરમીમાં ગરમ પાણી ? એના કરતા તળાવે જઈએ ! મજા આવશે.”

“એ ગંદા પાણીમાં ? નો વે. એ કંઈ રોજ રોજ સાફ થાય સ્વિમિંગ પૂલની જેમ ? વેલ, તારા જેવા ગામડિયાને શી ખબર કે સ્વિમિંગ પૂલ કેવો હોય ?”

વિજય કશું ન બોલ્યો. પોતાને ‘ગામડિયા’નો ખિતાબ મળ્યો એના પર થોડું હસ્યો.

“બાપુજી, આ તપન ક્યારેક કારણ વગર ગુસ્સે થઈ જાય છે, નહીં ?” તપન રૂમમાં ગયો ત્યારે વિજયે પૂછ્યું.

“બેટા એ કંટાળેલો છે જિંદગીથી.” મણીકાકાએ જવાબ આપ્યો.

“હા, લાગે જ છે કંટાળેલો છે. પણ કંટાળીને કંઈ સોલ્યુશન આવી જશે ?”

“સાચી વાત છે બેટા. પણ હમણાં એને અહીં સારું લાગે એવું કરતા રહીએ.” મણીકાકાએ કહ્યું.

“બાપુજી, તમારો આશય શું છે સમજી શકું ?” વિજયે નમ્રતાથી પૂછ્યું.

“હા... આજે તને માંડીને વાત કરું.” મણીકાકાએ શરૂઆત કરી.

તપન ત્રિપાઠી. શહેરના મોટા ડોક્ટર રમેશભાઈ ત્રિપાઠીનો એકનો એક દીકરો. ત્રણ વર્ષનો હતો ત્યારથી એના હાથમાં મોબાઈલ અને ટેબલેટ રમતા હતા. માતા-પિતા બંને જોબમાં બીઝી, એટલે ટાઈમ ના આપી શકે. પણ પૈસો પુષ્કળ. એને સાચવવા ચાર ચાર નોકરો હોય, એને જે વસ્તુ જોઈએ તે મળી જ રહે, રમકડા તો ઠેઠ અમેરિકા અને જાપાનથી આવે. પછી રાજકુમાર મોટો થયો. તું જેટલા વખતમાં કપડાની જોડ બદલે, એટલા વખતમાં એ એના ફોન બદલતો. અને શહેરોમાં તો અમીર નબીરો જોયો એટલે તરત બીજા નબીરાઓ ઘેરી વળે. ત્રિપાઠી કુટુંબ આમ સંસ્કારી પરિવાર. પણ મા-બાપ પાસે એ સંસ્કાર પાસ-ઓન કરવાનો ટાઈમ જ ક્યાં હતો ? હાઈ-સ્કૂલમાં ઈન્ટરનેટ ઉપર કલાકો પાસ કરવા, વિડીયો ગેમ્સ માટે જુદા રૂમમાં ભરાઈ રહેવું એનું રૂટિન હતું. ઉપરથી સિગરેટ, ડ્રિન્ક્સ અને ડોપિંગની લત પણ લાગી ગઈ !

“ડોપિંગ...?” વિજયે પૂછ્યું.

“આ અહીં ચરસ-ગાંજો નથી કહેતા, એવું બધું. એ બધા હાઈ સોસાયટીના શોખ. જે એકવાર યુવાનની લાઈફમાં ઘૂસે પછી એને બરબાદ જ કરી મૂકે.”

તપન આમ ભણવામાં ઘણો હોશિયાર હતો, આખરે ડોક્ટરનો દીકરો ખરો ને ? પણ આ બધી લતમાં ભણાતર પર અસર થઈ. જો કે રમેશભાઈના પૈસા અને ઓળખાણ ત્યારે કામ લાગ્યા. તપનને ડોનેશન સીટ ઉપર મેડિકલમાં એડમિશન પણ મળી ગયું. એકના એક દીકરાનો ખૂબ મોહ. મારા તપનને બધું જ સુખ મળવું જોઈએ, એનો વાળ પણ વાંકો ના થવો જોઈએ. પણ રમેશભાઈને ક્યાં ખબર હતી કે આ બધું દીકરા માટે સુખ નહીં પણ દુઃખનું આમંત્રણ હતું.

કોલેજમાં રમેશભાઈએ નવી લાલચ આપી કે ફાઈનલ એક્ઝામમાં સારા માર્ક્સ લાવે તો પર્સનલ ગાડી મળશે. છોકરો બ્રિલિયન્ટ. ગાડીની લાલચે ફાઈનલમાં ફર્સ્ટ ક્લાસ લઈ આવ્યો. નવીનકોર લાલ રંગની સ્પોર્ટ્સ કારમાં પાર્ટી કરવા બીજા નબીરાઓ સાથે કલબમાં ગયો. ત્યાં ડ્રીંક કરીને ડ્રાઈવ કરતા પકડાયો ને તેને જેલમાં નાખ્યો. પણ રમેશભાઈએ એને જેલમાં પૂરો કલાક પણ ના રહેવા દીધો. તરત લાગવગ લગાવીને છોડાવી મૂક્યો.

પછી માસ્ટર ભણવા વિદેશ ગયો ને પાછા આવીને સેટલ થયો. ડોક્ટરની પ્રેક્ટિસ તો હતી જ, પણ ઝડપથી પૈસા કમાવાની લાલચમાં કોઈ બિઝનેસમાં ફસાયો અને કંપનીનું ટેવાળું ફૂંક્યું. લોકોના પૈસા ફસાયા એટલે બધા ઈન્વેસ્ટરો એની પાછળ પડ્યા છે. રમેશભાઈએ એને અહીં મોકલી દીધો. મને કહ્યું છે કે હું બધું સેટલ કર્યું ત્યાં સુધી એને સાચવજો. બસ, આપણે એટલું જ કરવાનું છે.

વિજય મણીકાકાનો આશય તરત સમજી ગયો. તપન ગમે તેટલો ગુસ્સો કરે, વિજય તેને શાંતિથી સાંભળી લેતો અને એને તકલીફ ન પડે એવું કરતો. એક દિવસ ઘરમાં ઈલેક્ટ્રીસિટી જતી રહી. બહુ ગરમી થતી હતી. ત્યારે વિજયે તપનને કહ્યું,

“તપન, હોસ્પિટલ આવવું છે મારી સાથે ? બાજુના જ ગામમાં છે. ત્યાં જનરેટર છે.” ગરમીથી બચવા તપન પરાણે એની સાથે ગયો.

હોસ્પિટલમાં એન્ટર થતાં જ બધા ઊભા થઈને “કેમ છો વિજયભાઈ ?, નમસ્તે વિજયભાઈ !” એમ કહેવા લાગ્યા.

“અરે, આ વિજય તો અહીં મોટો સાહેબ છે ! હું ઘરમાં એની સાથે નોકરની જેમ વાત કરું છું !” તપને મનોમન વિચાર્યું. તપન વિજયની સાથે જ ફર્યો. વિજય કેબિનમાં બેઠો જ નહીં. પહેલાં એણે હોસ્પિટલના દરેક વોર્ડમાં જઈને નાના-મોટા બધાની બબર કાઢી, પછી વિડીયો કોન્ફરન્સ મીટીંગ, પેશન્ટના ફેમિલી સાથે વાતો, પછી સ્ટાફને બોલાવીને પ્રોત્સાહન આપ્યું. જોતજોતામાં સાંજ પડી ગઈ.

“વિજય...હોસ્પિટલમાં તો વાહ વાહ છે તારી... તારું એજ્યુકેશન...?”

“મેં એમ.બી.એ. કર્યું છે, મુંબઈથી. અહીંનું મેનેજમેન્ટ સંભાળું છું. તારી જેમ ડોક્ટર થયો હોત તો સારવાર કરત !” વિજયે હસીને જવાબ આપ્યો. તપનનો ચહેરો ઝાંખો પડી ગયો. તેણે જોયું કે વિજય આટલી સાદી લાઈફ જીવે છે પણ એના ચહેરા પર કંઈક અલગ જ ખુમારીનું તેજ છે.

વિજય ગામડામાં જન્મ્યો હતો. એ પાંચ વર્ષનો હતો ત્યારે એના મમ્મી બીમારીથી ગુજરી ગયા. વિજયને ભણાવવા મણીકાકા શહેરમાં શિફ્ટ થયા. પોતાની એક ફેક્ટરી પણ રાખી. વિજય કોલેજમાં આવ્યો પછી ફેક્ટરી માણસોને સોંપીને મણીકાકા ઘૂલેરા પાછા આવી ગયા કારણકે પોતે મૂળ ખેડૂત. ઘરતીમાતાને છોડીને કોન્ક્રીટના જંગલમાં એમને સુખ ના લાગ્યું. વિજય શહેરમાં રહીને એમ.બી.એ. ભણ્યો અને નોકરી કરી. પચીસ વર્ષની ઉંમરે તેને થયું કે જીવનમાં કોઈ ધ્યેય નથી. નાની ઉંમરે બીમાર મમ્મીની સારવાર ન થવાથી તેણે મમ્મીનો પ્રેમ ગુમાવ્યો હતો. એ સંવેદનશીલ હૃદયવાળો હોવાથી ગામડામાં જ સરસ સારવાર થઈ શકે એવી મોટી હોસ્પિટલ ઊભી કરવાનો તેણે ધ્યેય બાંધ્યો. મણીકાકાએ પણ વિજયને પૂરો સપોર્ટ આપ્યો અને બંને ઘૂલેરામાં જ વસી ગયા.

હોસ્પિટલથી આવ્યા પછી તપનનું વિજય માટેનું વલણ બદલાઈ ગયું હતું. એ થોડો નરમ પડ્યો અને રોજ વિજય સાથે હોસ્પિટલ જવા લાગ્યો. એક દિવસ એક ભિખારીનો દીકરો તપનની હેલ્પથી સાજો થઈ ગયો. એણે પૈસા પણ ન લીધાં. એમાં તો ભિખારીએ એટલા આશીર્વાદ વરસાવ્યા કે તપનની આંખ ભીની થઈ ગઈ. પહેલી વખત એને ડોક્ટર હોવાનો સંતોષ થયો.

હવે વિજય અને તપન ઘણાખરા દોસ્ત બની ગયા હતા.

“તને ગામડાની લાઈફ ગમે છે વિજય ?” એક વખત તપને પૂછ્યું.

“કેમ ? એમાં ન ગમવા જેવું શું છે ?” વિજયે ખુમારીથી જવાબ આપ્યો.

“ગમવા જેવું છે શું ?” તપને સામે કહ્યું.

ત્યાં જ અચાનક વરસાદ પડ્યો. તપને વાત ફેરવતા કહ્યું, “એક ગરમ ચાય હો જાયે ?”

“કેમ નહીં ? પણ... દૂધ નથી. એક કામ કરીએ બહાર લારીની ચા પીએ.”

“ના ના, ઈટ્સ નોટ હાઈજેનીક !”

“અરે ગરમ-ગરમ ચામાં કંઈ ના થાય.” બંને બહાર ગયા. તપન એની જીપ કાઢતો હતો. વિજયે તેને રોક્યો અને કહ્યું કે ટ્રેક્ટરમાં જઈએ. તપન મોઢું બગાડતા બેઠો. પણ ગામડાના ઉબડખાબડ રસ્તે, આસપાસના લહેરાતા ખેતરો વચ્ચે, વરસાદમાં નહાતા, ખુલ્લી હવામાં ટ્રેક્ટરમાં બેઠા બેઠા ચા પીવાનું તપનને ગમ્યું.

“બોલ, આવી મજા એ.સી. કારમાં આવે ?” વિજયે પૂછ્યું. તપનને મજા તો બહુ જ આવતી હતી, પણ અંદરખાને એ સ્વીકારવાની તૈયારી નહોતી. એ કંઈ ન બોલ્યો.

પછી વિજય એને ખેતરમાં લઈ ગયો. તપનને

ડૂંડા લણવાનું શીખવ્યું, તપનને એમાંય મજા આવી. પછી તો બંનેએ પોક શેકીને ખાધો, ફૂવામાંથી પાણી ખેંચીને પીધું, શાકભાજી વીણ્યા. છેલ્લે થાકીને બંને તળાવના કિનારે બેઠા. અચાનક વિજયે તપનને ઘક્કો માર્યો ને પાછળ પોતે પાણીમાં ફૂદ્યો. ખૂબ મજેથી બંને સાંજ સુધી નહાયા. ઘરે મણીકાકાએ બનાવેલો તાજો રોટલો, માખણ, તાજા શાકમાંથી બનાવેલો ઓળો, અને લીલી ડુંગળી જમ્યા. તપનને કોઈ ફાઈવ સ્ટાર હોટેલમાં જમવામાં ના આવી હોય એટલી મજા આજે આવી.

“કેવું લાગ્યું જમવાનું ?” તપને ફરીથી પૂછ્યું.

“જમવામાં આટલો સ્વાદ મને ક્યારેય નથી આવ્યો, ડોન્ટ નો વાય ?” તપને પહેલી વાર દિલ ખોલ્યું.

“કેમકે આજે તને ખરી ભૂખ લાગી છે !” વિજયે મર્મમાં કહ્યું.

“એટલે ? અત્યાર સુધી હું ભૂખ વગર ખાતો હતો ?”

“હા દોસ્ત. ભૂખ એટલે અછત. જયારે કોઈપણ વસ્તુની અછત હોય, ત્યારે એ વસ્તુ માણવા જેવી લાગે. પછી જમવાનું હોય, પૈસા હોય કે સુખ !”

“આઈ ડોન્ટ બિલીવ. મને લાઈફમાં કોઈ વસ્તુની અછત નથી.”

“બટ આર યુ હેપ્પી ? તારી જાતને પૂછી જો તપન.”

તપન કંઈ ન બોલ્યો. પણ એના ન બોલવામાં એની સંમતિ હતી.

એક દિવસ બંને કરિયાણાની દુકાને બેઠા હતા. વેપારી સામાન તોલતો હતો ત્યારે વિજયે ત્રાજવા સામે જોઈને કહ્યું,

“તપન... બહારના કમ્ફર્ટ, લક્ઝરી, ફન અને અંદરની રીયલ હેપિનેસ એ બંને એક ત્રાજવાના બે

પલ્લા જેવા છે. જેમ બહારનું પલ્લું ભારી થાય, જેમકે ટી.વી., ઈન્ટરનેટ, ગેજેટ્સ, પાર્ટીઝ વગેરેમાંથી સુખ લેવાનું વધે, તેમ અંદરની હેપિનેસ ઘટે. અને બહારનું પલ્લું હળવું થાય તો અંદરની રીયલ હેપિનેસ ઊભરાય ! પછી આમ નોન-એ.સી. ઘરમાં, ટ્રેક્ટરમાં સફર કરવામાં મજા આવે, સાદી રસોઈમાં પણ સ્વાદ લાગે. કોઈ ગરીબને ફ્રી ટ્રીટમેન્ટ આપવામાં કંઈ ઓર જ સંતોષ મળે.”

“હમમ... એ વાત સાચી. મને ડોક્ટર હોવાનો સંતોષ પહેલી વખત ત્યારે જ મળ્યો હતો. પણ કમ્ફર્ટ વગરની આખી લાઈફ...?”

“નાનપણથી તને બધી કમ્ફર્ટ મળી, પણ ક્યાંય આવી હેપિનેસ, આવો સંતોષ મળ્યા ?” તપન વાક્ય પૂરું કરે એ પહેલા વિજયે પૂછ્યું.

“વિજય, આર યુ હેપી ?” તપને વળતો સવાલ

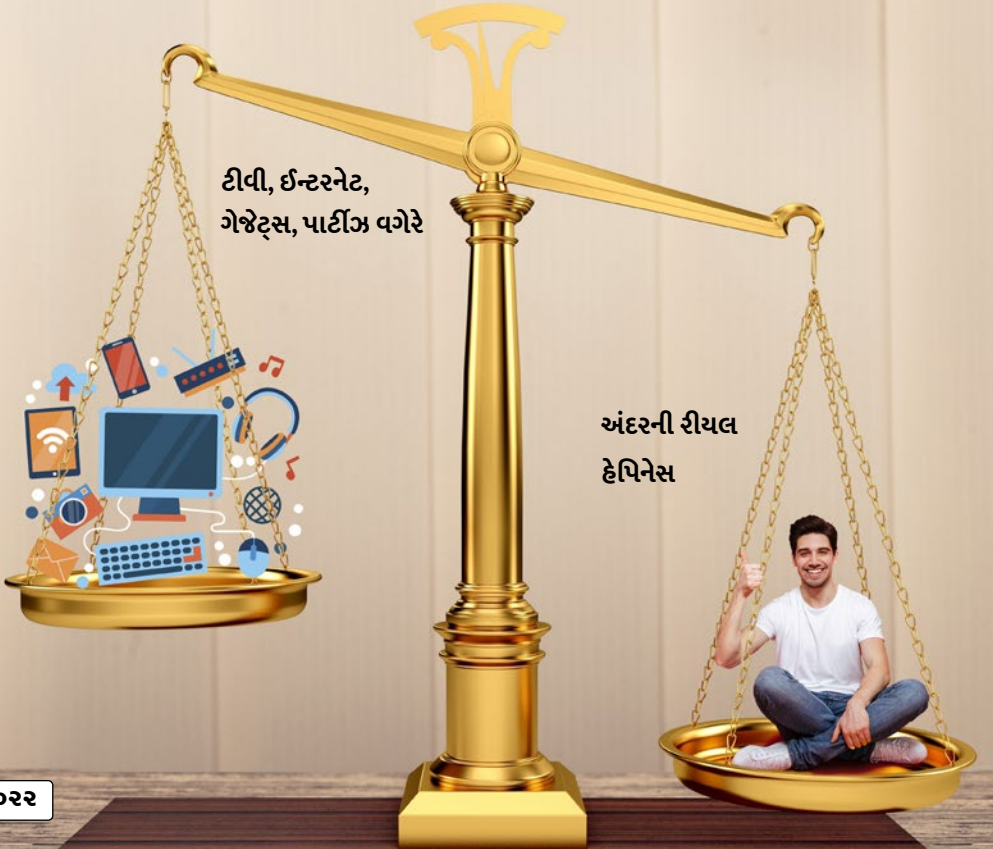
કર્યો.

“યસ, અહીં મારો ધ્યેય સાકાર થાય છે. અને રોજ રાત્રે મસ્ત ઊંઘ આવે છે !” વિજયે ખુમારીથી કહ્યું.

તપન કંઈ ન બોલ્યો. એની નજર સામે આખી જિંદગી ફ્લેશબેકમાં પસાર થઈ. એ સફાળો ઊભો થયો. વિજયને લઈને એ જીપમાં બેઠો અને પેટ્રોલપંપ સુધી જીપ ભગાવી. ત્યાં જઈને તેના ફાધર રમેશભાઈને ફોન લગાડીને કંઈક વાત કરી. પછી વિજય પાસે આવીને પૂછ્યું,

“વિજય, તારી હોસ્પિટલમાં મને ટેમ્પરરી ડોક્ટર તરીકે જોબ આપીશ ?”

વિજયની આંખોમાં ચમક આવી. એણે તપનના ખભે હાથ મૂકીને મોટી સ્માઈલ આપી. બંને જીપમાં બેઠા અને ધૂલેરા તરફ જીપ ભગાવી મૂકી.

“આ છોકરાઓને વાળનાર જોઈએ.
અમારા હાથે વળે એટલે ઓલરાઈટ થઈ જાય,
ભગવાન થઈ જાય !”

- દાદાશ્રી

આજનો યુવાન કેવો ?

નીરુમા : છોકરાંઓ માટેનો દાદાનો બહુ જ સારો અભિપ્રાય હતો. કે આજની જનરેશન છે એમાં... થોડાક પ્રોન્સ એન્ડ કોન્સ બન્નેમાં, બધામાં જ હોય.

એમાં આજના બાળકોમાં એક વસ્તુ બહુ ઊંચી એમને લાગી, કે એટલે હેલ્થી માઈન્ડવાળા છે. ઘે આર ઓલ હેલ્થી માઈન્ડેડ. હેલ્થી માઈન્ડની વ્યાખ્યા શું ? તો એમને મારા-તારી ના હોય, ચોરી-જૂઠ-કપટ ના હોય, સરળતા હોય.

પણ થોડું પાછું આ નેગેટિવ સાઈડનું, એટલે એ લોકો મોહી બહુ. મોહનું વાતાવરણ વધારે. જ્યારે પહેલાના આપણા વખતમાં આવું બધું મોહ-બોહ ઓછો. પણ ત્યારે જૂઠું બોલવાનું, સાચું-ખોટું કરવાનું,

કપટ-ઈર્ષા-અદેખાઈ એવું બધું બહુ હતું. આજના જનરેશનમાં મારા-તારી કે ભઈ આ તો હરિજનો છે આને ના અડાય, કે આની સાથે ના બોલાય, કે આમ ના કરાય, એવું બધું કશું અત્યારની જનરેશનમાં ના મળે. એટલે એકજાતનું હેલ્થી વાતાવરણ છે એ લોકોમાં.

પણ બીજી બાજુ મોહ ભયંકર વળગી ગયો છે, મોહ ! મોહના આધારે આ નાટક, સિનેમા, પછી એથી વધારે વિષયોમાં અને ડ્રિંક્સ અને ડ્રગ્સ એ બધામાં બહુ એક્સ્ટ્રીમ જતા રહ્યા છે. આપણી કન્ટ્રીમાં એ બધું

જરાક ઓછું છે, ફોરેનમાં તો બહુ જ કોમન છે. આપણે અહીંયાય છે પણ પ્રમાણ ઓછું છે, ઓપન નથી. ત્યાં તો ખુલ્લે આમ હોય છે. અહીંયા એવું ખુલ્લે આમ નથી. અમે તો ત્યાં આગળ જઈએ તો, આપણા હિન્દુસ્તાનના જ બાળકો સાથે વધારે ટચમાં હોઈએ છીએ. એટલે હેલ્ધી માર્ફ્ટ એમનો બહુ મોટો ગુણ છે આજના જનરેશનમાં.

એટલે દાદા બાળકોને માટે કહેતા કે આ બધા દેવગતિમાંથી સીધા ઊતરેલા છે. મોટા વાળછાવાળા (વાળવાળા). હવે તો બધા વાળ વગરના થઈ ગયા છે, પણ પહેલા દાદાના વખતમાં આમ લાંબા લાંબા વાળવાળા હતા. (હવે) ટકાવાળા થઈ ગયા છે, ફેશન

બદલાયા કરે છે. તે લાંબા વાળવાળા બધાય માટે દાદા એમ કહેતા કે ઉપરથી સીધા દેવગતિમાંથી ઊતર્યા છે. એટલે આ વચ્ચેના દ્વાપર અને સત્યુગના ટાઈમમાં દેવગતિમાં પહોંચી ગયેલા તે અત્યારે કળિયુગમાં સીધા આવ્યા છે. વચ્ચેનો કાળ એમણે જોયો જ નથી. એટલે પ્યોર, ચોખ્ખા છે. માત્ર એમને દેવગતિમાં પેલો અપ્સરાઓ અને નાય-ગાનનો શોખ થયેલોને ? તે હજુ અહીં એ જ ચાલુ છે. અમે તો ઓબ્ઝર્વ કરીએ. અમથા કો'કને ઘેરે ગયા હોયને તો એના છોકરાં-છોકરીઓ રમતા હોય તો આમ ડાન્સિંગ મૂડમાં ચાલતા હોય હં ! અને ગુન ગુન ગુન કંઈ મ્યૂઝિકના, સિનેમાના સોંગ ગાતા હોય. સીધું તો કોઈ ચાલે જ નહીં.

શા આધારે એમણે આ મોહ અને વિષય બધો પકડ્યો છે ? તો કહે છે, આ ખરું સુખ શું છે એમને ખબર નથી. એટલે બહારના સુખને એ સુખ માને છે અને એમાં એ ફાંફાં મારે છે અને ખરું સુખ જડતું નથી, મળતુંય નથી. અંદરનું આત્માના સુખની તો વાત એમના માટે ઘણી દૂર છે. પણ શાંતિ-સુખ... ઘરમાં મા-બાપ પાસેથી જો પ્રેમ ને સુખ મળે તો એ બહાર ઘણું ઓછું જાય છે.

નીરુમાની લાઈફનો યુ-ટર્ન

નીરુમા નાનપણથી બહુ જ ટીખળી સ્વભાવના હતા. એક બાજુ ભણવામાં તેમનો કાયમ પહેલો નંબર આવતો, પણ ક્લાસમાં તેઓ પાછલી બેન્ચ ઉપર બેસતાં અને ટીચર તેમજ છોકરીઓની મજાક-મસ્તી અને તોફાન કરતા. મેડીકલ કોલેજમાં આવ્યા ત્યારે પણ તેઓ છેલ્લી બેન્ચ ઉપર જ બેસતા કેમકે આગળ બેસે એનાથી ચૂં કે ચા ન થાય.

નીરુમાની કોલેજમાં સવારે એક વાગ્યા સુધી પ્રેક્ટિકલ વિષયો હોય. બપોરે એકથી બે લંચ બ્રેક હોય અને બે વાગ્યા પછી થીયરી ક્લાસ હોય. એ વખતે ટિફિનમાં ફુલ લંચ હોય. એટલે સ્વાભાવિક છે કે દાળ-ભાત-શાક-રોટલી જમીને બપોરે બે વાગ્યે બરાબરની ઊંઘ આવે. એમાંય થીયરી ક્લાસમાં કોઈ બોરિંગ પ્રોફેસર આવે તો નીરુમા સહિત પાછલી બેન્ચ પર બેસનારની મસ્તી શરુ થઈ જાય. નીરુમા અને તેમના તોફાની મિત્રો કોલેજ પાછળની વાડમાંથી ઝીણા ઝીણા કેસરી રંગના ફૂલના ગુચ્છા તોડીને પાછલી બેન્ચ ઉપર સંતાડી દેતા. પછી આવા બોરિંગ લેક્ચરમાં મસ્તી કરવા, જયારે પ્રોફેસર બ્લેકબોર્ડ પર કંઈક લખવા જાય તો એમની ટાલ ઉપર એ ગુચ્છા લઈને મારતા.

પણ જ્ઞાન મળ્યા પછી નીરુમા એકદમ બદલાઈ ગયા ! મેડિકલના છેલ્લા વર્ષમાં નીરુમાએ દાદાશ્રી વિશે સાંભળ્યું અને વડોદરામાં દાદા પાસે જ્ઞાન લીધું. જ્ઞાન લીધા પછી થોડા દિવસ એ દાદા સાથે રહ્યા પણ ખરા. કોલેજમાં પાછા ફર્યા ત્યારે, ટોપ-ટુ-બોટોમ મેચિંગ કરીને આવતા નીરુમાને અચાનક સિમ્પલ વેશમાં આવેલા જોઈને બધા ડઘાઈ જ ગયા. જ્ઞાનના પ્રભાવથી નીરુમાને પોતાના ટીખળી સ્વભાવને લઈને જે જે તોફાનો કર્યા હતા, તે બધા યાદ આવ્યા. તેમને ખૂબ પસ્તાવો થયો. અને એક-એકને યાદ કરીને નીરુમાએ વન-ટુ-વન દરેકની પાસે જઈને માફી માંગી અને દિલથી પ્રતિક્રમણ કર્યા.

જોયું મિત્રો, તોફાની તો નીરુમા પણ હતા, આપણા જેવા જ. પણ દાદાશ્રીનું જ્ઞાન મળ્યું તો એમનામાં કેવો ફેરફાર થઈ ગયો ? પોતે આત્મજ્ઞાની થયા અને લાખોને આત્મજ્ઞાનનો માર્ગ ચીંધનાર બન્યાં. યુવાનોને સાચી દિશામાં વાળનાર મળે તો શું ના થાય ?

વાળનાર મળે તો...

આ વખતનો સમર કેમ્પ મારા માટે ટર્નિંગ પોઈન્ટ રહ્યો છે. અહીં આવતા પહેલા મારી ફ્રેન્ડ સાથે ઝઘડો થયો હતો. અમે બોલવાનું જ બંધ કરી દીધું હતું. કેમ્પમાં પહેલા ટિવસે દીદીએ જી.ડી.માં એમની ફ્રેન્ડ સાથે અબોલા થયા હતા, એમાંથી કેવી રીતે બહાર આવ્યા એનો અનુભવ શેર કર્યો. હું એને મારી સાથે રીલેટ કરી શકી. મને સમજાયું કે બહુ રાગ હોય ત્યાં અપેક્ષા થાય અને અપેક્ષા પ્રમાણે ના થાય એટલે દ્વેષ થાય. મેં નક્કી કર્યું કે મારે ફ્રેન્ડ માટે ભાવ નથી બગાડવા.

પણ મને પ્રશ્ન રહ્યા કરતો કે આપણા ઈન્ટેન્શન સામેવાળાને હર્ટ કરવાના ન હોય તો પણ કેમ હર્ટ થાય? એનો જવાબ મને પૂજ્યશ્રીના સત્સંગમાં મળ્યો કે આપણને એ વસ્તુ યાદ આવ્યા કરે છે, એનો અર્થ કે એના પ્રતિક્રમણ બાકી છે. હજુ કંઈક બાકી છે જેનાથી આપણા નિમિત્તે સામાને દુઃખ પહોંચે છે. પછી મને થાય કે 'હું સામેથી એને બોલાવું તોય એ કેમ મારી સાથે આવું બીહેવ કરે છે? હવે હું પણ એવું જ કરીશ'. ત્યારે પૂજ્યશ્રીએ સત્સંગમાં એક બીજી છોકરીને જવાબમાં કહ્યું હતું 'આપણે આડાઈ નથી કરવી કે એણે મારી સાથે આવું કર્યું હવે હું પણ એવું જ કરીશ. આપણે નોર્માલિટીમાં રહીને વાત કરવાની.' પૂજ્યશ્રીએ એમ પણ કહ્યું કે થોડું તપ કરતા શીખો. એ વાત મને બહુ ટય થઈ કે ફ્રેન્ડ પાસેથી થોડુંક અપમાન જેવું લાગે તો ઈગો હર્ટ થાય એટલે તરત રીએક્ટ થઈ જઈએ એના કરતાં એડજસ્ટ થઈને તપ કરવાની જરૂર છે. આ બધાથી મને ખરેખર મારી ભૂલ સમજાઈ, ફ્રેન્ડને દુઃખ આપવા બદલ પસ્તાવો થયો અને શુદ્ધાત્મા જોવાનું, પ્રતિક્રમણ કરવાનું શરૂ થઈ ગયું.

પહેલી વાર સમર કેમ્પમાં ફ્રેન્ડની સાથે સાથે હું જ્યાં અટકતી હતી ત્યાંથી નીકળવાની મને ચાવીઓ મળી. પાછા આવ્યા પછી હું બહુ ખુશ રહેવા લાગી છું. એટલું જ નહીં, રોજ ચરણવિધિ પણ સ્ટાર્ટ થઈ ગઈ છે અને જમતી વખતે ફોન જોવાની આદત હતી એ પણ છૂટી ગઈ. આ કેમ્પ મારા માટે બહુ હેલ્પફુલ રહ્યો છે!

- ધરા પરમાર, અડાલજ

ઉમર - ૧૮

અંદર એક ઝાંખી...

આખી વર્કશોપ એટેન્ડ કર્યા પછી નિયતિ, સાન્વી અને વિનીત ઘરે આવ્યા. સૌથી પહેલા નિયતિએ જઈને દાદીની માફી માંગી અને વ્હાલથી એમને વળગી પડી. વિનીતે પણ પપ્પા પાસે જઈને ‘સોરી’ કહ્યું અને ખૂલીને વાત કરી. એના પપ્પાએ પણ વિનીતની વાત શાંતિથી સાંભળી. કેરીઅરને લઈને પપ્પા સાથે વાત કરવાનો દરવાજો મોકળો થયો. સાન્વીને પણ આ બધું જોઈને પોતાની ભૂલ સમજાઈ અને પસ્તાવો થયો.

ત્રણેએ સ્વોટ એનાલિસિસનું તારણ પોતાના કપબોર્ડ ઉપર, દરવાજાની પાછળ કે ડાયરીમાં એમ એવી જગ્યાએ લગાડ્યું જ્યાં રોજ વાંચી શકે. બસ, ત્યારથી પોતાની સ્ટ્રેન્થને વિકસાવવાનો, વીકનેસ સામે સતત ચેતતા રહેવાનો અને સાચી દિશામાં આગળ વધવાનો નિર્ણય કર્યો.

મિત્રો... નિયતિ, સાન્વી અને વિનીતને તો સાચો રસ્તો મળી ગયો. શું તમને પણ મલ્યો ? તો ચાલો, આપણે બધા હવે પોતપોતાનું વ્યક્તિગત સ્વોટ એનાલિસિસ કરીએ. દરેક ખાનામાં ઓછામાં ઓછા પાંચ પોઈન્ટ્સ લખીએ.

Strength

તમારી પોતાની સ્ટ્રેન્થ (શક્તિઓ) :

Weakness

તમારી પોતાની વીકનેસ (નબળાઈઓ) :

Opportunity

આ સમયે જીવનમાં તમારી પાસે વિકાસની તકો :

Threats

આ સમયે જીવનમાં તમારી સામે શું શું જોખમો :

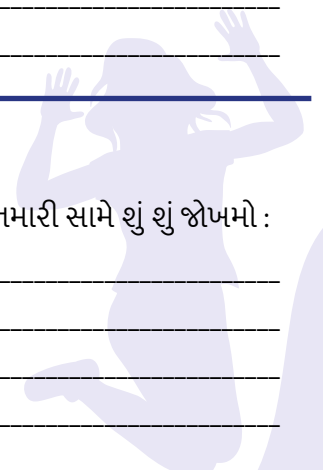

દાદા ભગવાનની...

ઓડીયો બુક્સ

અને

જ્ઞાન-ભક્તિના પદો

50+ એપ પર...

કોઈપણ સમયે...
કોઈપણ જગ્યાએ...

Scan Here

વર્ષ: ૧૦, અંક : ૩
સળંગ અંક : ૧૧૧
જુલાઈ ૨૦૨૨

Date of Publication 22nd of every month
RNI No. GUJGUJ/2013/53113
Reg. No. G-GNR-310/ valid upto 31.12.2022
Licensed to Post without Pre-payment
No. PMG/HQ/104/2020-2022
valid upto 31.12.2022
Posted at Adalaj Post Office on
22nd of every month

આ જનરેશન કરશે વર્લ્ડનું કલ્યાણ

મારી ટચમાં આવેલો એકેય છોકરો જૂઠું બોલતો જ નથી. ભય લાગે છે છતાંય જૂઠું બોલતો નથી. હવે એ છોકરોને જોઈને મને એવું થઈ જાય છે કે મારા વખતમાં કોઈ છોકરો સાચું બોલતો નહોતો. વઢવાની જગ્યા હોય ત્યાં સાચું બોલતો નહોતો. સહેજ જ અપમાન થઈ જાય એવી જગ્યા હોય તોય સાચું બોલ્યા નથી અને આ તો ગમે તે થાય મારી નાખવાનો હોય તોય જૂઠું બોલ્યો નથી. ત્યારે જુઓને. આ પ્રજા કેવી સરસ છે ! હિંદુસ્તાનનું ભાવિ કેવું ઉજ્જવળ છે !!

-દાદાશ્રી

અક્રમ યુથના સભ્યો માટે સૂચના

૧. આપનું લવાજમ પૂરું ક્યારે થાય છે, તે કઈ રીતે જાણશો ? આપના આવેલ અક્રમયુથના ક્વરના એડ્રેસ લેબલ પરના મેમ્બરશીપ નંબરના છેલ્લા છ અંક તપાસો. દા.ત. YGFT555/08-2028 એટલે તમારું લવાજમ ઓગષ્ટ - ૨૦૨૮માં પૂરું થાય છે. અક્રમયુથ રિન્યુઅલની વિગત (લવાજમ અને સંપર્કસૂત્ર) 'સંપાદકીય' પેજ પર આપેલ છે.
૨. જો આપને કોઈ મહિનાનું અક્રમયુથ ન મળે તો ફોન નં. 8155007500 પર નીચેની વિગતો SMS કરવો.
- ૧) કારી પાવતી નંબર અથવા ID NO. 2) પાકુ એડેસ-પીન કોડ સહિત ૩) જે મહિનાનું મેંગેઝિન નથી મળ્યું એ મહિનો.

Send your suggestions and feedback at: akramyouth@dadabhagwan.org
Printed and Published by Dimple Mehta on behalf of Mahavideh Foundation-Owner.
Printed at : Amba Offset, B-99, GIDC, Sector-25, Gandhinagar – 382025.